

Sygn. akt II KK 417/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **S. D., S. M., J. Z. K., J. P.**,
skazanych z art. 258 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2018 r.
wniosków obrońców skazanych
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku Sądu Apelacyjnego
w [...] z dnia 13 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa [...],
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 lutego 2016 r.,
sygn. akt VIII K [...],

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Obrońcy czterech ze skazanych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa [...] sformułowali w kasacjach wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Obrońca S. D. wskazał, że skazany odbywa już karę pozbawienia wolności orzeczoną w niniejszej sprawie i ze względu na okres zarządzonej do odbycia kary i złożoność podmiotową sprawy procedura kasacyjna może zakończyć się po odbyciu przez skazanego całości kary, co spowoduje nieodwracalne skutki dla skazanego.

Obrońca S. M. wskazał, że wobec skazanego orzeczono wysoką karę pozbawienia wolności (6 lat) oraz znaczną karę grzywny i natychmiastowe

wykonanie tychże pociągnęłoby dla skazanego lub jego rodziny ciężkie skutki, jak również zachodzi prawdopodobieństwo wykonania kary w pełnym zakresie jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji.

Obrońca J. K. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie uzasadnił.

Obrońca J. P. zawarł w kasacji wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, w żaden sposób go nie motywując.

Po rozważeniu wniosków należy w pierwszej kolejności wskazać, że możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., zgodnie z którą orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. W orzecznictwie od dawna przyjmuje się, że skorzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

W niniejszej sprawie taka sytuacja nie zachodzi, choć jeden z obrońców wskazuje na wystąpienie w sprawie ujemnej przesłanki procesowej.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacjach obrońców skazanych argumentacja, i to niezależnie od wewnętrznego przekonania autorów nadzwyczajnych środków zaskarżenia, nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc „wręcz rzucającej się w oczy”, wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego. Bezspornie waga zarzutów i ich liczba jest duża, nie oznacza to jednak samo przez się wysokiego stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionych na korzyść skazanych kasacji. Zauważyć trzeba, że w sporządzonej przez Prokuratora Prokuratury Okręgowej w W. odpowiedzi na kasacje, doręczonej stronom, oskarżyciel publiczny ocenił wniesione skargi kasacyjne jako bezzasadne w stopniu oczywistym. Argumenty powołane na uzasadnienie wniosków o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia (w sytuacji, gdy zostały sformułowane wprost), nie posiadają w niniejszej sprawie tego rodzaju wagi, która przemawiałaby za koniecznością ich uwzględnienia.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

